

Vrijdagavond 27 juni 2025 Concert ABE (Atrium Blazers Ensemble) in de Sint Vitus Kerk, Blauwhuis.

Op een mooie, zomerse avond (het had wat warmer gemogen) genieten van een fijn concert in een monumentale kerk. Buiten in de pastorietuin werd er koffie geschonken en werd het concert ingeleid met een paar klassieke stukjes, vertolkt door hoorn en trombone; een opwarmertje naar de uitvoering binnen.

Laat ik met het voornaamste beginnen: Het werd een heerlijk concert, waar het plezier van de uitvoerenden vanaf spatte. ABE is een blazersensemble, samengesteld uit een negental muziekdocenten uit de regio Sneek, die zich naast hun werk in deze hobby uitleven. Beheersing van hun instrumenten stond buiten kijf.

Vanzelfsprekende bewondering kreeg ik voor Edith Bakker, die een paar bijdragen op baritonsaxofoon leverde. Bewondering omdat ik uit verhalen van musici weet hoe zwaar dat instrument weegt! Begrijpelijk, dat ik tijdens het verloop van het concert hoopte, dat ze die kolos nog een keer om zou hangen. Luc Feikens liet op klarinet horen en zien, dat hij op klarinet in zijn element was. Dwarsfluit en hobo vormden een stevige basis naast klarinet en sax. Mooie bewerking trouwens van Nynke Jaarsma, hobo, van het rondo van Rogier van Otterloo.

Wat Dennis Dronkers uit een gewoon digitaal orgeltje perste was meer dan knap. In het door hem gezongen 'She's always a woman' en 'You've got a friend' zat beheerst ritme. In de laatstgenoemde song kreeg hij veel mensen mee in zijn zang.

In het summiere programmablaadje raakte ik middenin het spoor even bijster.

Onder de indruk raakte ik van het Locus 1ste van Anton Bruckner en Three aspects of Kurt Weil, de ingetogen meerstemmigheid.

Het is niet eenvoudig om muzikale optredens in monumentale kerken tot een goed einde te brengen. Het geluid zoekt meestal een weg naar de hoogste regionen.

We konden in de Vitus Kerk de toetsenist niet aan het grote orgel en de digitale piano zien zitten. Slagwerker en bassist zaten, laag, verscholen achter de blazers.

De microfoon voor de zanger was zeer middelmatig. De andere microfoon om door te spreken was een onnavolgbare zwerver.

Laat ik eindigen waarmee ik begonnen ben: een heerlijk concert, waarbij veel te genieten viel.

Tijdens de neisit werd veel nabesproken.

Piet Rozemeijer, 27 juni 2025.